

ВТОРАА ГЛАВА.

За нескланѣемы тѣ сабѣны части

П е р в ы й §.

За нарѣчїе то.

а Изясненїе на нарѣчїи та та.

Нарѣчїи та та са на частїи те рѣчи нескланѣемы, който по повѣчето глаголнии части са полагаѣтъ, ѿ показватъ, какъ извѣстна нѣкоа вещь дѣйствѣва, ѿ стрѣдетъ: н. п. подканно са учїиъ, хѣвако писѣва ѿ проча.

Примѣчанїе. Нарѣчїи та, акѡ са ѿ не скланѣватъ, ѡвѣче са нѣкои ѡсѡбито, ѡтъ прилагателни тѣ именѡ, който происхождатъ: който ѿ на степенѣ те ѡравненїе то прїемватъ: како: скоро, поскоро, найскоро, ѿ полагаѣтъ предъ ѿ посаѣ глаголн те, ѿ назначаватъ времѡ.

Шїиѣ, сегѡ, днѣсъ, ѡтрѣ, ѡдавнѡ, ѡколѣ, всѡгога, всѡгдѡ, вѡнаги, скоро, полѣгка, когдѡ, тогдѡ, рано, вѣра, косно, право, нїгдѣ.

Мѣсто. Гдѣ, гѡрѣ, долѣ, ѡвде, тѣка, тамѡ, дѡтамѣ, ѡтамѣ, потѡмѣ, конѣ, внѡтрѣ, вѡнѡ, даѣко, срѣща, ѡсрѣща, ѡколо, наѡколо, всѡкаде.

Кѡчество. Дѡврѣ, ѿвно, всѣе, залѡдо, цѣло, дѡвѡно, рѡзѡмно, полѣзно, трѡдно: ѡмно.